

בש"פ 1074/21 - מג'אהדאעמס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1074/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: מג'אהדאעמס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גדעוני) במ"ת 4225-01-21 מיום 4.2.2021

תאריך הישיבה: י' באדר התשפ"א (22.2.2021)

בשם העורר: עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גדעוני) במ"ת 4225-01-21 מיום 4.2.2021 בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בתנאי מעצר בית.

הרקע לערר

1. נגד העורר ואחיו (להלן: נאשם 2) הוגש כתב אישום המייחס לעורר חבלה בכוונה מחמירה, נהיגה ברשלנות, גרימת נזק לאדם ולרכב, הפקרה אחרי פגיעה, שיבוש מהלכי משפט והחזקת סכין. על פי עובדות כתב האישום, במסגרת עימות אלים שהתנהל בין בני משפחתו של העורר, זרק העורר אבן ממרחק של חצי מטר לעבר ראשו של דודו (להלן: המתלונן). כתוצאה מכך איבד המתלונן את הכרתו ונגרם לו שבר ברצפת ארובת העין. בנוסף, לאחר האירוע ובסמוך לו, העורר נהג ברכבו, ופגע ברשלנות ובהיסח הדעת, ברכב אחר שוב ושוב. העורר המשיך בנסיעתו מבלי שבדק את תוצאות התאונה ועצר את רכבו רק כאשר הגיע לקרבת בני משפחתו, אז יצא לקראתם כשהוא אוחז בסכין. לנוסעי הרכב השני נגרמו פגיעות ואחת מהם פונתה לבית החולים. מספר ימים לאחר מכן פנה העורר לנהג הרכב שנפגע, וביקש ממנו כי ימסור במשטרה גרסה שאינה מפלילה אותו.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 10.1.2021 טען העורר כי אין די ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, ובפרט לכך שהוא זרק אבן אל עבר ראשו של המתלונן.
3. ביום 12.1.2021 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום. זאת בהתייחס להודעות המתלונן ואשתו, וכן להודעות סבו וסבתו של העורר ששהו גם הם במקום האירוע. עוד נקבע כי אין בעובדה שבהודעה מאוחרת יותר המתלונן חזר בו מגרסתו וטען כי נאשם 2 הוא זה שזרק עליו את האבן, כדי לגרוע בשלב זה מהתשתית הראיתית הלכאורית הקיימת. זאת בין היתר, נוכח העובדה שהמתלונן עצמו הסביר כי במסגרת הסכם "סולחה" אליו הגיעו הצדדים סוכם כי הוא יספר שנאשם 2 היה זה שפגע בו. באשר ליתר התמיהות והסתירות עליהן ביקש בא-כוח העורר להצביע, נקבע כי חלקן כלל אינן סתירות, וכי בכל מקרה דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי. עוד נמצא כי קיימות ראיות לכאורה גם בקשר לאירוע התאונה ולעבירת שיבוש הליכי משפט, בהתבסס על הודעתו של העורר עצמו ושל נהג הרכב שנפגע. בית המשפט מצא כי מעשיו של העורר, אשר הצטרף לאירוע אלים ופעל באלימות, מצביעים על מסוכנות משמעותית ביותר. לצד זאת, ציין בית המשפט כי העורר נעדר עבר פלילי. לבסוף, לשם השלמת התמונה הורה בית המשפט על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר על מנת לבחון אפשרות לשחרור לחלופת מעצר. לאחר שהוגש תסקיר מעצר אשר המליץ על שחרורו לחלופת מעצר בבית דודתו בבית-צפפה, ביום 4.2.2021 הורה בית המשפט על שחרורו למעצר בית בהתאם.
4. מכאן לערר שלפני, במסגרתו טוען בא-כוח העורר כי לא קיימות ראיות לכאורה המבססות את אשמתו של העורר, ודאי לא ברמה המצדיקה הטלת תנאים מגבילים עליו בדמות מעצר בית. העורר כופר בטענה כי השליך אבן לעבר המתלונן, כאשר לטענתו הגיע למקום האירוע רק על מנת לנסות להפריד בין הניצים. ההחלטה על קיומן של ראיות לכאורה התבססה בעיקר על עדות המתלונן, על אף שבחינת הודעותיו מלמדת כי לא ניתן לסמוך עליהן ממצאים. המתלונן שינה את גרסתו פעם אחר פעם, ומחומר החקירה עולה כי בשעת האירוע היה נתון תחת השפעת סמים קשים כאשר ברור שיכולתו לקלוט את שאירע במציאות הייתה מוגבלת ביותר. לכך גם מצטרפת הודעת נאשם 2 כי הוא זה אשר זרק את האבן על המתלונן. כמו כן, במסגרת הודעותיו במשטרה הודה המתלונן כי דחף את העורר במהלך האירוע אך בניגוד לעורר, הוא לא הועמד לדין בגין מעשיו. בדיון שהתקיים לפני ביום 22.2.2021 הוסיף בא-כוח העורר וטען כי גם לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירת שיבוש ההליכים, וכי בניגוד לקביעת בית המשפט המחוזי, אין בנסיבות העבירה המיוחסת לעורר כדי להצביע על מסוכנותו. בנוסף, פירט והאריך ב"כ העורר בדבר סתירות שונות העולות מחומר החקירה ובעיקר בגרסתו של המתלונן.

5. בא-כוח המשיבה טען כי דין טענות העורר הנוגעות למשקלן של הראיות, להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

מה גם שגרסת המתלונן על פיה העורר הוא זה שהשליך את האבן מעוגנת בהודעות המתלונן ומקבלת תמיכה מגרסתו שלו כי הופעלו עליו לחצים לשנות את גרסתו, לרבות במסגרת הסכם ה"סולחה" עם העורר בו סיכמו הצדדים על שינוי הגרסה. בנוסף, אין בחומר החקירה תמיכה בטענה כי המתלונן היה נתון להשפעתם של סמים קשים. באשר לטענה כי המתלונן דחף את העורר, הרי שנפתחה נגדו חקירה. בשים לב לכל האמור, חלופת מעצר הבית שאומצה הינה החלופה הראויה במכלול נסיבות העניין.

דיון והכרעה

6. מחומר הראיות עולה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מבוססת לכך שהעורר הוא זה שיידה את האבן לעבר המתלונן. תשתית זו נסמכת בעיקר על גרסת המתלונן אשר סיפר בחקירותיו במשטרה באופן חד-משמעי כי העורר הוא זה שזרק עליו את האבן (למשל: בחקירה מיום 25.12.2020, עמ' 3, שורות 51-53; בחקירה מיום 27.12.2020, עמ' 4, שורות 83-88). גרסה זו נתמכת גם בגרסאותיהם של אנשים נוספים שהיו במקום. העובדה שבדו"ח הפעולה הראשוני שנרשם סמוך לאירוע, בעת שפונה המתלונן לחדר מיון בבית חולים, נרשמו מפיו של המתלונן דברים קצרים על פיהם פציעתו נגרמה כתוצאה מ"מכות", מבלי שהוזכר עניין השלכת האבן (דו"ח פעולה מס' 97420513 מיום 22.12.2020), אין די בה כדי לסתור את הגרסה המפורטת שניתנה מאוחר יותר בחקירה.

7. אלא שכאמור עיקר טענות העורר נסובות על שינוי הגרסה. ואכן, בחקירה מיום 29.12.2020 שינה המתלונן את גרסתו וטען כי נאשם 2 הוא זה שהשליך לעברו את האבן שפגעה בו. עם זאת, אין להתעלם מתיאוריו השונים של המתלונן לסיבת שינוי הגרסה. תחילה סירב להסביר מדוע שינה גרסתו, וטען שמדובר ב"טעות" שהוא מתקשה להסבירה (הודעה מיום 29.12.2020, שעה 12:07, עמ' 5, שורה 71); בהמשך הסביר שאביו אמר לו לשנות את גרסתו (שם, עמ' 6, שורות 94-96); ומאוחר יותר הבהיר במפורש כי במסגרת ה"סולחה" אליה הגיעו הצדדים, נקבע כי הוא ימסור שנאשם 2 הוא זה שיידה לעברו את האבן (שם, עמ' 8, שורות 153-154). בנסיבות אלו, אין לייחס לשינוי הגרסה משקל רב, בוודאי לא בשלב זה. טענת בא-כוח העורר כי המתלונן היה נתון להשפעת סמים קשים בשעת האירוע ולפיכך אין ליתן משקל רב לגרסתו, כמו גם יתר טענותיו בנוגע לסתירות ואי-התאמות שונות בגרסאות השונות, מקומן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר (בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, פסקה 14 (11.3.2020); בש"פ 1658/18 בדראן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.3.2018)).

8. בנסיבות העניין, בהינתן קיומה של תשתית ראייתית לכאורית כאמור, ונוכח המסוכנות הנשקפת מהעורר, בית המשפט המחוזי איזן כראוי בין השיקולים השונים בעת שהורה תחילה על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו, ולאחר מכן בהתייחס לתסקיר המעצר החיובי שהוגש בעניינו, הורה על שחרורו לחלופת מעצר בבית דודתו.

הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב באדר התשפ"א (24.2.2021).

ש ו פ ט

עמוד 3

